

Martin Pecina: Vysílání ČT už nemůže věřit ani člověk po lobotomii. Nejsou to ani fakta, ani pravda

- CZ24 News | 21. července 2023

ČESKO: Papírově máme svobodu, ale až příliš často se zdá, že jedeme podle scénáře, jako vystřiženého z Orwellova románu 1984. S bývalým ministrem vnitra a dnes podnikatelem Martinem Pecinou jsme se v předchozí části rozhovoru bavili o podivném vládnutí současné vlády, která soustavně něco jiného deklaruje, a něco jiného dělá. Ovšem nejde jen o vládu, ale i podivný přístup médií, která se z hlídače politické moci změnila na dohlázele nad správným smýšlením obyvatel. Náš host k tomu poznamenal: „Když vidím, jak se procesy debilizace obyvatelstva, a procesy, které vedou k nesvobodě, zrychlují, tak z toho mám trošičku strach. Přesně tak, jak to bylo v Orwellovi: Pravda je lež, a válka je mír... A vůbec nechápu, jak se k tomu třeba média a veřejné služby můžou stavět tak, jak se staví. To je pro mě horší situace, než když se lhalo za socialismu.“

Martina: Když jste teď vzpomenul román 1984 od Orwella, tak jsme ještě zapomněli na jedno přirovnání, které se právě v covidu ukázalo jako velmi citlivé, a to: „Svoboda je otroctví“. Vy jste řekl, že nevíte, jak byste to sám řešil. V letech 2009 až 2010 jste byl ministrem vnitra v úřednické Fischerově vládě, a pak ještě 2013 až 2014 v Rusnokově vládě, tedy opět asi rok. Já tady nikdy v pořadu Kupředu do minulosti nedělám rozhovory s aktivními politiky, vždy kdyžtak s bývalými. Řekněte mi: Čím to je, že bývalý politik mluví vždy otevřeně a většinou pragmaticky, a najednou ví, jak by to mělo být? Já jsem tady zdůraznila, že jste tam byl vždycky rok. To člověk nestihne opravdu udělat žádné velké změny. Ale pozorujete toto i na sobě?

Martin Pecina: Samozřejmě, že pozoruji. Ta první vláda byla 13 měsíců, a druhá jenom šest, takže tam trošku rozdíl byl. První vláda měla mediální podporu. To byla fantazie. Ve druhé vládě byla polovička lidí z Fischerovy vlády, já, Honza Kohout, Honza Fischer samozřejmě, a další, kteří byli před tím dva a půl roku miláčky médií, ale potom to už byli úplní desperáti. A rozdíl byl v tom, že tam nás jmenoval Klaus, a tam nás jmenoval Zeman. Prostě úplně bizarní. Nicméně – jasně, že jsme dělali chyby, a jasně, že bych to z dnešního pohledu udělal jinak.

Dám vám příklad. V roce 2009 byla prasečí chřipka, a my jsme uvažovali o tom, kolik se má koupit vakcín. A pan prezident Klaus říkal, že jeho tedy nenaočkují, a tak jsme si dělali legraci, že ho bude muset nějakou foukačkou naočkovat ochranka. Takže se říkalo, že se všichni ústavní činitelé, vojáci a policajti, budou muset nechat povinně naočkovat. A byli jsme v nějaké zasedací místnosti hasičského záchranného sboru, kde se rozhodovalo o tom, kolik těch vakcín se tedy nakoupí, jestli za 900 miliónů, nebo miliardu, tři miliardy. Takto to tam prostě lítalo. Pan náměstek Marek Šnajdr nám tenkrát vysvětloval různé varianty, a pak nám vysvětlil, jaká je na prasečí chřipku úmrtnost. Nechci, aby mě teď někdo chytal za slovo, ale pro porovnání – prostě nám řekl: Na prasečí chřipku je úmrtnost třeba, nevím, 0,31 procenta, nebo něco takového. A my jsme si říkali: To je dost. Možná to bylo víc, to mě fakt nechytejte za slovo, už si to nepamatuji. Ale je to dost, když vám z 1000 pacientů 3 umřou, tak by se asi očkovat mělo. A pak někoho z nás napadlo, že řekl: A jaká je úmrtnost na normální chřipku? A on říká: No, tak to není 0,31, ale třeba 0,28. A to jsme se tedy sekli, protože jsme říkali, že z nás dělá úplně idioty. Ale i přesto jsme tenkrát jasně řekli, že nekoupíme nejagresivnější variantu, ale přesto jsme nějaké vakcíny proti prasečí chřipce nakoupili, i když se potom spálily někde ve spalovně, takže to bylo, já nevím, 700 miliónů vyhozených z okna. Ale když

jste ministr, a máte zodpovědnost, tak si představte tu hrůzu, že ty vakcíny nemáte vůbec, a lidé vám začnou umírat. Takže jasně, takovéto chyby se dějí. Ale je potřeba, aby se na to člověk potom podíval zpětně, a přijal z toho nějaké ponaučení, aby vybral optimální variantu.

Tomu, co vysílá Česká televize, se už nedá věřit, ani kdyby byl člověk po lobotomii. To, co tam říkají, nelze považovat za objektivní fakt, nebo pravdu.

Martina: Což, jak vidím, se momentálně u nás z covidu neděje. Stále pokračujeme v obhajování toho, co se udělalo, aniž bychom si řekli: OK, dnes už víme víc. Třeba v tomto se mohlo postupovat jinak.

Martin Pecina: Problém je v tom, že dneska nemáme objektivní informace. Máte propagandu z jedné strany, propagandu z druhé strany. Jeden vám říká: „Nejste naočkovaný, tak jste hloupý. Mohl byste umřít. A když jste naočkovaný, tak se vám nic nestane, když jste naočkovaný.“ Druhý vám říká: „Když jste naočkovaný, tak to jste do dvou let vyřízen. Dostanete zánět srdečního svalu. A šmytec.“ Ale objektivní zhodnocení nikde nevidím, a mám hrozný strach, že u nás ani neuvidím, protože tomu, co slyším, nebo vidím v České televizi, se už nedá věřit, ani kdyby byl člověk po lobotomii. Takže tam asi nic z toho, co se tam říká, nemůžete považovat za objektivní fakt, nebo pravdu. A kde pak máte informace hledat? Tak tři včelky mám, tak si teď počkám, jestli mě to skolí, nebo přežiju?

A ještě jednou říkám, já nevím, jestli to bylo dobře nebo špatně, ale kdyby se to mělo opakovat, tak mám spoustu kamarádů, kteří mají velké problémy. Dokonce jsem znal i lidi, kteří umřeli na covid, a mám kamarády, kteří mají trvalé zdravotní problémy poté, co měli covid dříve, než se začalo očkovat. Jeden můj kolega šel na čtvrtou dávku, protože má fakt po covidu problémy, i když měl lehký průběh, ale následky má nepříjemné. Takže já fakt nevím, co je správné, a co špatné, protože nikdo nehledá objektivní pravdu. To je katastrofa.

Martina: V tomto případě se obávám, že absence otázek je zároveň i odpovědí.

Martin Pecina: Je to možné.

Martina: Když jsme se bavili o kontrole občanů, a že v Číně už mají kreditní systém, tak jste mluvil o debilizaci občanů, a také, že vůbec nejvíc vám vadí vymýváání mozků lidí. Co konkrétně jste měl na mysli? Kdo je největším vymývačem?

Martin Pecina: Myslím, že je zde několik ideologií, které náš svět úplně ovládly a pohltily. Pro mě to je na studijní materiál, nebo na profesorskou, nebo docentskou práci. Jak je možné, že se ve světě podařila tolika lidem naimplantovat představu, že když budeme vypouštět do vzduchu CO₂, tak že se tady všichni uvaříme, nebo všichni umřeme? To je pro fyziky a chemiky tak absurdní představa, že to nestojí ani za to, aby se zasmáli. A teď si představte, že přijdete na energetickou konferenci, kde v auditoriu sedí ti samí chlapi, kteří tam seděli před patnácti, skoro dvaceti lety – v době, kdy jsem dělal náměstka – akorát jsou o dvacet roků starší, a přesně vědí, jak to je. Akorát že tito lidé, kteří tam sedí, a mají diskutovat, jsou prostě ideologové, kteří tam blábolí úplné nesmysly. A to koukáte a říkáte si: „Kde jsem se to ocitl?“

Teorii, že se všichni uvaříme, když stoupne množství CO₂ v atmosféře, vymyslela Margaret Thatcherová, když bojovala proti horníkům, a potřebovala vysvětlit, proč je kutání uhlí špatné

Martina: A všichni, kteří o tom rozhodují, tomu věří?

Martin Pecina: Představte si, já jsem na takovéto konferenci byl a říkal jsem: „Vy tomu tady všichni věříte? Tak mi řekněte, kolik myslíte, že je CO₂ v atmosféře?“ CO₂ je čtvrtý nejrozšířenější plyn v atmosféře, každý si to může dohledat na Wikipedii, to není nic tajného, ale nemluví se o tom už třicet let. A jediný, kdo o tom tady mluví, je pan prezident Klaus, kterého ale kvůli tomu považují za blázna.

Tento dotaz jsem položil na konferenci před více než rokem, a někteří panelisté říkali: „Deset procent, patnáct procent.“ Někdo jiný říkal: „Ne, to je moc, dvě procenta.“ A nikdo neměl ani páru. A skutečnost je taková, že CO₂ je v atmosféře pravděpodobně 0,04 procenta. Bavíme se o čtyřech desítisícinách. A nárůst od roku 1650, kdy se říká, že tenkrát to bylo pravděpodobně 0,03 procenta, a dneska je to pravděpodobně 0,04 procenta, je 0,01 procenta. A ve třetihorách ho bylo 5 %, a taky se nikdo neuvažil. To je prostě úplně absurdní teorie, která vznikla v době, kdy Margaret Thatcherová bojovala proti horníkům, a potřebovala vysvětlit lidem, proč je kutání uhlí špatné. Když se uhlí spaluje, tak vzniká CO₂, a z nějaké staré teorie vymysleli, že když CO₂ budete mít ve skleníku 30 procent, tak že rostliny dobře porostou, a bude tam velké horko, protože to ovlivní odrazivost tepla. Ale v těchto koncentracích to samozřejmě vliv nemá, to je prostě absurdní. Teplota zemského povrchu se pravidelně pohybuje v cyklech, zejména v závislosti na vzdálenosti Země od Slunce, a v závislosti na slunečních cyklech, takže v 17. století se v severních Čechách pěstovalo víno. A pak jsme měli ladovské zimy, které už dneska nevidíte.

Martina: A Grónsko bylo zelené...

Martin Pecina: A Grónsko bylo zelené, a dneska se hrozně divíme, že se tam pod ledovci objevují osídlení. A toto považuji za nejfantastičtější úspěch nějaké ideologie a peněz, protože od té doby, co to Margaret Thatcherová v 80. letech, když stávkovali horníci, vymyslela, aby tím postavila veřejnost na svou stranu proti odborářům, tato myšlenka žije. A pak se do toho začaly jakoby dávat peníze. A potom se vymyslely emisní povolenky. Já jsem byl jako náměstek na zasedání, jak se tomu říkalo „high level meeting“, na úrovni náměstků – to jsme ještě nebyli v Evropské unii – kam jsme byli přizváni, kde se začalo vykládat o obchodování s povolenkami CO₂. A já jsem říkal: „Proboha, OK, jestli tady tomu CO₂ všichni věříte, já s tím nemám problém. Ale prosím vás, jestli chceme snižovat emisi CO₂, tak na to udělejte daň. To je věc, která funguje 2000, nebo 3000 let. Udělejte na to daň, a spotřeba bude přirozeně klesat podle toho, jakou sazbu dáte. Tak to máte u alkoholu, cigaret, u všeho.“ A oni říkali: „Ne, ne. To bude tržně komfortní, takže to nic neovlivní.“ To je samozřejmě nesmysl. Čili, celé to směřovalo jenom k tomu, že se rozdaly nějaké povolenky, které měly hodnotu jedno, nebo dvě eura. Skoupily je finanční instituce, lidé, kteří si na tom udělali business, a teď je prodávají. Pak Evropská komise řekla: Snižíme o 10 procent. A teď je tito lidé prodávají za 90 euro. To je jediný důvod celého bláznění s CO₂. Samozřejmě ostatní státy na světě se tomu smějí. Někdo toho vtipně využívá, a my to všechno zaplatíme. Ale hrozně to zaplatíme, a úplně nesmyslně.

Je nepochopitelné, že se lidé tak špatné úrovně dostanou do řídicích pozic v EU. A i u nás si říkáte: Jak to, že tento člověk vyplaval tak vysoko? A jak se z něj mohl stát ministr?

Martina: Důležité je také zmínit, že Evropa se na produkci CO₂ celosvětově podílí 8 procenty, ale přesto se rozhodla jít příkladem a začíná pracovat na tom, aby se stala naprosto nekonkurenceschopnou.

Martin Pecina: Ano, absolutně.

Martina: Právě proto, že propaguje Green Deal způsobem, který nemá, co společného s klasickou znalostí, jako: sčítání – odčítání, velké násobítky, a trojčlenky. Řekněte mi, proč se toto děje? Vy jste

teď řekl, že je tady velký business s emisními povolenkami. Dobře, Greta nemusí chodit do školy, ale je v tom ještě něco dalšího? Protože přeci podřezat si větev pod vlastní zadnicí se může týkat i těch lidí, kteří na tom takto pracují?

Martin Pecina: Víte, co si myslím? Že z Green Dealu si každý vybral, silní hráči si vybrali, co jim vyhovuje, a to nějakým způsobem rozvíjejí. Kdo si myslí, že Greta je nějaká holčička, kterou napadlo, že bude chodit za školu a že to, co z toho vzniklo, bylo spontánní, a nikdo to neplatil a neorganizoval, tak takového člověka bych poslal do blázince. Samozřejmě, že to byl něčí připravený business. Ale OK. Ale když se podíváte na jednotlivé díly, tak vidíte, jak to někdo rozpracoval, a co se z toho stává.

Dám zase příklad: Evropa před 130-140 lety vytvořila první spalovací motor, a od té doby automobilky v Evropě a v Americe rozpracovávají toto know-how, ale u spalovacích motorů. A je to, díky čemu byl náš automobilový průmysl nejsilnější na světě. To je to, co je naše konkurenční výhoda. Jinak nemůžeme Indům, a hlavně Číňanům konkurovat ani omylem, když nebudeme mít špičkové spalovací motory. Protože auto, to, s čím jsem dneska přijel, vám dneska v Číně vyrobí úplně stejné, a za poloviční cenu. A někdo se rozhodl, že spalovací motory v Evropě zakáže, což efektivně znamená, že celá výroba aut se převezde do Číny, do Indie, možná do Ruska – do Afriky asi ne, to je moc složité – ale možná Jižní Korea, Japonsko. Do těchto států se přenesou celá výroba automobilů nejenom se spalovacími motory. Těch samozřejmě hlavně, ale elektromobily se budou vyrábět v Číně, a přivážet k nám. Čili z Green Dealu si každý vykouše to, co mu vyhovuje, to začne rozvíjet. Nevím, ale jestli toto s námi dělají Číňané, tak jsou naprosto geniální.

Martina: Ale i kdyby to dělali oni, jakože to vysloveně nevíme, tak my na to naskakujeme. A pokud jste tady naznačil, že Green Deal je řízená likvidace evropského průmyslu – nevkládám vám nic do úst, tak jste to myslel – tak já ale přece jenom nemohu přijmout tezi, že by třeba Evropská unie chtěla evropskou konkurenceschopnost zlikvidovat záměrně.

Martin Pecina: Evropská komise, myslím, že bezpochyby ano.

Martina: A co z toho má?

Martin Pecina: Nevím. Mokrát jsem nad tím uvažoval. Možná to je tím, jací se tam dostali lidé. Někteří nejsou hloupí lidé, ale jsou to ideologové. A já jsem si vždycky říkal, že kdyby chtěl Vladimir Putin zlikvidovat Evropskou unii, státy Evropské unie, tak udělá všechno pro to, aby se do Evropské komise dostali přesně ti lidé, jací tam dneska jsou. To je přece neuvěřitelné, že šéfku Evropské komise dělá Ursula von der Leyen. To všichni vidíme. To je horší, než to bylo u nás, když jsme se všichni smáli, že tam máme Bilaka a Jakeše.

Martina: Ale zase vymyslela slušivé uniformy pro členky Bundeswehru.

Martin Pecina: A záchody pro třetí pohlaví. Jak bylo ve filmu Největší filmová katastrofa: „V posledních letech měl několik zajímavých účesů, což je úspěch, který bych jistě nepodceňoval.“ Ale toto jsou věci, které jsou pro mě úplně nepochopitelné, že se lidé této úrovně dostanou do těchto pozic. To snad všichni vidíme. Vidíme to i u nás ve vládě, takže si říkáte: „Jak to je možné, že tento člověk vyplaval tak vysoko? A jak se z něho mohl stát ministr?“

Cílem zákazu aut se spalovacím motorem, a zavedení elektroaut, je donutit lidi, aby nejezdili auty, ale na koloběžce, chodili pěšky, nebo byli doma, a do práce jezdili hromadnou dopravou

Martina: Jsou tady inženýři, technologové, kterým pravděpodobně nikdo moc nenaslouchá, protože pak by nemohly vzniknout teorie, že ze spalovacích motorů, z aut se spalovacími motory, jen všichni

přesedneme do elektromobilů, a budeme pokračovat dál, jenom v čistějším světě, když každý, kdo umí sčítat a odčítat, říká, že bychom museli okamžitě postavit čtyři nové Temelíny. Tak mi řekněte: Jak je možné, že se o tom stále bavíme naprosto vážně? Že se o tom baví špičky ekonomie a hospodářství v Davosu? Vysvětlete mi to. Já to neumyslím.

Martin Pecina: To vám vysvětlím: Tady je podle mě jasný závěr. Čtyři nové Temelíny, to jste odhadla zhruba přesně, protože skutečně v ropě dovezeme ročně zhruba tolik energie, kolik vyrobíme elektřiny, to znamená, pokud bychom měli veškerou ropu, ropné produkty, nahradit elektřinou, tak potřebujeme téměř zdvojnásobit výrobu elektřiny, což je samozřejmě nemyslitelné bez několika nových silných zdrojů. Ale žádné se nestaví.

A podle mě je záměr úplně jasný: Nechce se, aby se tolik cestovalo. Čili elektromobilita podle mě není o tom, že všichni prodáme benzinová auta, a koupíme si elektrická. Elektromobilita je podle mě o tom, že ten, kdo má mercedes, nebo audi, si koupí elektromercedes, nebo elektroaudi, protože toto auto, které stojí dneska dva a půl milionu, stojí v elektroverzi prakticky stejně. Takže těmto lidem je skoro jedno, jestli si koupí bavoráka benzínového, nebo elektrického. Ale ten, kdo má škodovku, kterou si koupil za půl milionu, bude jezdit na koloběžce.

Martina: Bude sedět doma. Dost se narajtoval. Patnáctiminutová města, že? To je ten projekt?

Martin Pecina: Ano. Bude prostě jezdit na elektrické koloběžce, nebo tramvaji.

Martina: Nebo elektroautobusem.

Martin Pecina: Nebo elektroautobusem. A do práce se bude jezdit autobusem, trolejbusem, tramvaji, a možná u těchto prostředků tam spalovací motory nechají. Ale podle mě je jednoznačným záměrem těchto pánů, co o tom uvažují v Davosu, lidi trochu přizemnit, a říci: „Těch aut už je moc. Z toho také plyne, že už je nebudeme chtít vyrábět, a necháme to Číňanům. Těch aut už je moc.“ A auta budou mít lidé jenom výjimečně, a nejlépe jenom ti, kteří bydlí v rodinném domku, kde si to budou přes víkend nabíjet z fotovoltaiky. A ostatní prostě budou jezdit hromadnou dopravou, a na sídlištích to zase bude vypadat jako za mého dětství, takže na velkém parkovišti budou stát dvě auta, a když tato auta odjedou do práce, tak se tam bude hrát fotbal. Tak to bylo za mého dětství, a to se, podle mě, vrátí.

Martina: Pokrok nezastavíš.

Martin Pecina: Přesně tak.

Vypnout jaderné i uhelné elektrárny, a soustavu regulovat fotovoltaikou a plynem, je nesmysl. Naše energetická soustava bude vypadat jako v Africe: Soláry, plyn a diesely.

Martina: Ale povězte mi ještě jednu věc: Já bych tyto věci třeba lépe chápala u Německa, které je lídrem v prosazování zelené energie, obnovitelné energie, a Green Dealu jako takového. Německo poté, co odstavilo jádro, má najednou špinavější elektřinu, než mělo za několik posledních desítek let, protože to muselo něčím nahradit, což je v tomto případě, kromě obnovitelných zdrojů, především uhlí, přesto dál káže a prosazuje elektromobilitu. Tady mě napadá jenom citát, že Německo neumí dělat malé chyby – ale my všichni se s tím vezeme. My všichni se tváříme, že tomu věříme, a navíc to také skutečně aplikujeme do svého života. K čemu to může vést? A hlavně: Proč se to děje? Vysvětloval jste mi Davos, ale takhle přece čistší prostředí nevypadá, když ho opatřeními, která dělám proto, aby bylo čistější, činím špinavějším?

Martin Pecina: Podívejte, minulý týden byl večer v televizi ve 22:00 pan Koblic, šéf burzy, který to dělá snad dvacet let, proti panu Mílovi, bývalému řediteli ČEZu. A pan Koblic tam vysvětloval, proč je v Německu problém. A říkal, že ceny energie lítají i do záporných hodnot proto, že v létě začne svítit slunko, fotovoltaik je moc, a Němci, kteří správně odstavili jaderné elektrárny, zapnuli místo nich uhelné, a to že je základní chyba, protože uhelné měli vypnout, a jet jenom fotovoltaiky, a balancovat to jenom plynovými elektrárnami. Já jsem skoro omdlel. Protože to je člověk, který nezná technickou podstatu toho, co se tam děje. Na to měl bývalý rektor Vysoké školy báňské krásné pořekadlo: „Tomu člověku se výborně rozhoduje, neboť jeho rozhodnutí nejsou zatížena zbytečnými znalostmi.“

Martina: Protože by docházelo k přepětí a odpětí v síti, a to by brzy vedlo k blackoutu.

Martin Pecina: Musíte mít tvrdé zdroje, na kterých provádíte primární regulaci. A to nemůžete dělat na fotovoltaikách, nebo na plynu. To jsou prostě absurdní věci. Musíte mít tvrdé zdroje, které udrží stabilitu soustavy. A myslet si, že vypnu jaderku, vypnu uhlí, a budu to všechno dělat deseti megawattovými motorky – to je prostě úplně zcestné, totálně. Naše energetická soustava bude vypadat jinak. A jak bude vypadat? To víme: Když si zajedete do Afriky, tak tam to tak je. Mají soláry, plyn nebo diesely.

Martina: Vypadáte tak vesele, že mě to deprimuje.

Martin Pecina: Zajedte si do Súdánu. My tam hodně pracujeme, teď tedy bohužel chvilku nebudeme. Tam to takhle mají. Frekvence lita 45Hz-55Hz. Žádný problém. A občas jim nejde elektrika. No, tak kluci vylezou z toho baráčku, oni to tam mají do dvou, do tří pater, udělají si před barákem rožnění, upečou si placku, a jsou v pohodě. Já jsem zvědav, jestli my budeme takhle v pohodě taky, kdyby se tady vypnula elektřina.

Ale co se děje v Německu? V Německu se rozhodli, že elektriku můžou dovézt tak, jak říkal pan Koblic. Pan Koblic říkal: „Proč budeme stavět nové zdroje, když elektřinu můžeme koupit na burze?“ Jakoby vykřikl: „Na co budeme stavět Temelín, když máme elektřinu v zásuvce?“ Takže Němci se rozhodli, že to můžou dovézt, protože jsme propojeni po celé Evropě. A oni to bezpochyby můžou udělat, a bezpochyby to udělají, protože nás přeplatí, a elektrika bude někde chybět.

Vše směřuje k tomu, že Němci odstaví své zdroje, a řeknou: „Vy pracujte na nás. Takže posílejte elektřinu, a my vám budeme platit.“

Martina: A pro nás cena energie vystřelí do závratných výšin.

Martin Pecina: Jasně. Ale Němci ji mít budou. Bude to tak, jak se povídalo za socialismu, jestli v komunismu budou peníze, nebo ne. Říkalo se, že podle pravých marxistů to bude tak i tak – někdo je mít bude, a někdo ne. A toto se přesně stane. Takže Němci si odstaví své zdroje, a řeknou: „Tak, vy *ausländeri*, vy pracujte na nás. Posílejte nám elektřinu, my ji budeme kupovat, a budeme vám platit.“ To se přesně stane. A myslím, že přesně tam se směřuje. I s elektromobilitou, a se vším. Ale jestli si všímáte, tak třeba ve Skandinávii už omezili dotace, a začne se tam zavádět zcela jistě nějaká spotřební daň na elektriku, na tankování elektrických aut, takže ježdění elektromobilem za chvíli bude stejně drahé, jako ježdění na benzin, nebo na diesel.

Martina: Navíc, když vzpomínáme severské státy, třeba Holandsko, tak tam musíme vzít v úvahu, že prakticky nemají průmysl, takže to tam je s elektřinou ještě trochu jinak, než třeba u nás.

Martin Pecina: Ne. Pozor, to jsou státy, které mají obrovskou výrobu elektrické energie, protože mají papírenský průmysl, který tam spotřebovávají, mají spalování biomasy, a v Norsku, ve Švédsku

mají vodní elektrárny. Čili severské země, hlavně Finsko, Švédsko i Norsko, mají obrovskou výrobu elektrické energie na jednoho občana – aspoň tedy si to tak pamatuji z dob, kdy jsem dělal náměstka, a myslím, že to tak je do dneška – a samozřejmě řeší úplně jiné problémy než my. To je jasné. A jejich soustava je elektrizačně oddělená od naší.

Martina: Ano. Já jsem jenom spíš zmiňovala, že nemají těžký průmysl, který je zase úplně jiným odběratelem. Nevyrábějí ani auta, ani ocel, a nic podobného, tudíž jak říkám, odběr je zase ještě trochu jiný.

Martin Pecina: Zničili si to dřív než my. Měli švédskou ocel, to byl nějaký pojem. Ale máte v zásadě pravdu, že už je tam taky vymalováno.

[ZDROJ](#)